





6.
D. B. V.
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,
EXHIBENS

CASUM
ÆGRI
OPHTHALMIA
LABORANTIS,

Quam,
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO CAROLO,
PRINCIPE PORVSSLÆ, MARCHIONE BRANDEN-
BURGICO, ET RELIQUA,
PRÆSIDE

FRIDERICO HOFFMANNO,
COLLEGII MEDICI h. t. DECANO,
PRO DOCTORIS GRADU
publice defendet

JOACHIM. FRIDER. WIEDEBURG,
Berol. March.

AUTOR ET RESPONDENS
Ad diem Maji An. MDCCXVII.
H. L. Q. C.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis CHRISTOPH. ANDRÆ ZEITLERI, Acad. Typ.

DOMINO
DN. BALTHASARI RE-
CHENBERGIO,
PHARMACOPOEO CELEBRI,
PATRI MEO ÆTERNUM DEVENERANDO,

NEC NON

DOMINO
DN. GEORGIO CAROLO
RECHENBERGIO,
PHARMACOPOEO APUD STARGARDENSES
FAMIGERABILI,
PATRUO, AC AFFINI MAXIME COLENDO,

Dissertationem hancce sacram

esse jubet

AUTOR!



J. J.
LECTOR BENEVOLE



Nter sensus externos visum primatum obtinere, nemo erit, qui facile contradicet, si modo animo solerti volvat, ac pensitet, summam ejusdem necessitatem, ac utilitatem, simul intimius perlustret hæc duo lumina a sapientissimo creatore non solum ornamenti causa homini concessa, sed & ab actionibus humanis externis & internis, præsertim motu locali, plane inseparabilia. Quot enim calamitatibus ac incommodis non esset obnoxius, ac quomodo vitæ suæ genus instituere vellet, cum quasi in tenebris involutus miserrime, tanquam in obscurissimo carcere, vitam degere deberet, si hisce destitueretur. In majorem vero admirationem abripi-mur, si harum partium nobilem intuemur structuram, earundemque diversum situm ac varietatem perlustramus. Mirabilis enim oculorum constructio ac fabrica, si penitus consideretur, certe immensa summi Dei sapientia neminem non in admirationem & stuporem abripiet, utpote, qui in his organis condendis tanto excellen-

cellentius artificium adhibuit, quanto visus reliquos sensus externos nobilitate, præstantia ac dignitate antecellere debuit. Cum vero structura eorundem subtilissima sit, facillimo negotio, tam a causis internis, quam externis, variis affectibus notis, multis etiam adhuc ignotis, & nullis nominibus insignitis, corripitur, ac illorum functio, seu usus, multiplici modo, vel imminui, vel depravari, vel aboleri potest. Ex quibus quoddam exemplum, & quidem visus insigniter imminuti, jamjam ad abolitionem vergentis, ab autoribus ophthalmiæ dictæ, in præsentis exercitio inaugurali tibi proposui, quod, dum castra secutus, vidi, ac quomodo primum symptomata ex illegitima tractatione exacerbata reddita sint, postmodum vero, curatione ac emendatione juxta saniora medicinæ fundamenta instituta, symptomata hæc gravia successively decreverint, & sic ægrotus, antea jam pusillanimis redditus, maximo cum gaudio, sine ingenti remediorum farragine, ac sæpius mutata probatione, variaque sæpe satis crudeli in hisce affectibus, juxta methodum satis artificialem, ab autoribus aliquando proficuum observatam, tractatione in integrum fuerit restitutus. Faxit vero DEUS T. O. M. ut cœpta mea vergant in sui gloriam, proximi commodum ac propriam salutem. Tu vero, si quædam inveneris, minus adæquate proposita ac elaborata, ignoscas, quæso, a quo animo meæ tenuitati, ac cum nemo in hoc universo perfectus sit, cogites nec me privilegium de non errando possidere. Interim mihi fave, & Vale.

CASUS.

CASUS.

Miles 24. annorum, constitutione biliosa, & per consequens temperamento magis accelerato præditus, vigilias agens tempore nocturno, & quidem aere pluvioso ac ventoso existente, post aliquod temporis spatium sentit dolorem ac calorem in oculo dextro, postmodum ruborem, inflammationem, ac lacrymarum crebram profusionem, medelam quærens tractatur collyriis, constantibus ex aquis odoratis & lapidis v. g. sceniculi, serpilli, euphrasie &c. cum nitrosis ac salibus adstringentibus v. g. saccharo saturni &c. ac terreis partibus, simul etiam evacuat purgantibus; hisce vero nihil proficientibus purgantibus additur stimulus mercurialis, attamen in vanum adhibentur, calor enim, dolor, rubedo ac inflammatio insigniter augentur, accedebant lemæ, tunica adnata, quæ alias alba existit, inelevabatur, ac rubra, massæ carnis similis, conspiciebatur, visus autem adeo erat imminutus, ut oculum diurno tempore non aperire, ac aperto nihil prorsus cernere potuerit, usque dum sequenti modo, & sequentibus remediis sanitati pristinae fuerit restitutus.

RESOLUTIO.

§. I.

Hicce affectus, quo præsens ægrotus laborat, nominatur ophthalmia; cujus etymologiam, cum parum utilitatis præbeat, hic non tractabo, sed

A 3

potius

potius ad conceptum, qui ad medicam disciplinam pertinet, & ex quo postmodum resolutio morbi fluit, me accingam. Describitur autem ophthalmia ab autoribus, quod in ea inflammatio, dolor, rubor oculorum ac lacrymarum profusio inveniatur. Ex hisce patet, quod formalitas, juxta autores, in inflammatione consistat; cum vero hæc tantummodo symptoma sit, formalitatem non constituit, sed affectus primarius potius est intumescencia seu tumor, quod in §. VI. clarius, juxta modum fiendi, demonstratum dabo.

§. II.

Partes affectæ in hoc affectu sunt tunica adnata, seu album oculi, ac glandulæ lacrymales, & pro hac differentia partis affectæ ophthalmia inter se differt, ac dispefcitur in humidam, & siccam. Humida erit, si simul cum tunica adnata & glandulæ lacrymales afficiuntur, & stimulantur, serumque nimium excernunt, unde & hæc species cum epiphora, seu lacrymarum profusione conjuncta: sicca vero, si hæc glandulæ à lymphâ in iisdem stagnante corripuntur, aut orificia eorundem plane obstructa sunt.

§. III.

Pro differentia autem subjectorum & eorundem temperamentorum hæc ophthalmia quoque variat, in temperamentis enim retardatis, seu ubi viscidiores humores, i. e. partes terreæ cum aquosis inter se congelatæ, salibus ac principio activo sentiente, i. e. spiritibus animalibus, magis magisque destitutæ inveniuntur, symptomata leviora aderunt, & quidem dolor, sed tantummodo premens ac gravativus, aliquando cum lacryma-

crymarum profusione, attamen vix aut plane insensibili. E contrario in temperamentis magis acceleratis i. e. ubi major acrimonia juxta autores, seu partes salinæ cum sulphureis, terreis ac lapidosis diversimode inter se mixtæ reperiuntur, & per consequens major motus acceleratus spirituum animalium adest, symptomata longe graviora, ut calor, inflammatio, dolor acutus & pungens &c. in oculis inveniuntur.

§. IV.

Et sic res quoque comparata est in præsentî ægro: signa enim seu symptomata ibi graviora reperiuntur scil. dolor pungens, rubedo ac inflammatio ingens, simul cum levis conjuncta. Ergo & hocce subjectum temperamento magis accelerato præditum est, & consequenter insignem quantitatem sic dictæ acrimoniæ possidet. Modum igitur fiendi hujus ophthalmiæ in præsentî ægro, juxta causarum modum agendi, sic mihi concipio: Nempe causæ procatarticiæ seu primitivæ sunt 6. res dictæ N. N. quæ omnia, si legitimo modo hisce utimur, ad conservationem nostræ naturæ tendunt, quando vero illegitime adhibentur, successive massam sanguineam corrumpunt ac magis magisque acrem efficiunt, præcipue cibi nimis saliti, ac aromatizati, potus spirituosiores &c. per ingens temporis spatium semper continuati, ex quibus tandem ultimo commissus error causæ occasionalis nomen obtinet, quæ in nostro ægro aer frigidus ac pluviosus fuit.

§. V.

Cum autem hæc causæ occasionalis, scil. aer frigidior, tanquam corpus naturale immediate agat in nostrum

nostrum principium activum sentiens, seu spiritus animales, substantiam eorundem imminuendo, & sic particularem defectum spirituum introducendo; hic defectus spirituum particularis constituit ophthalmiæ causam antecedentem, ex quo defectu postmodum sanguis in vasis sanguiferis, & lympa lacrymalis in glandulis ad stagnationem disposita est, tanquam causa proxima hujus intumescentiæ, quam autores sub nomine staeos humorum exprimere solent, & sic morbus primarius est conformationis prævæ, & quidem in magnitudine intumescencia seu tumor.

§. VI.

Quia vero hæc lympa atque sanguis particulis salinis ac sulphureis, majori in quantitate, in præsentis subjecto præditus fuerit: salia hæc se in poros substantiæ oculum constituentis insinuarunt, præcipue in tunicam adnatam, ac glandulas lacrymales, nec non in tunicam glandulosam oculi orbitam cingentem, ibidemque majorem motum spirituum animalium acceleratum introduxerunt, hinc symptomata huncce morbum concomitantia, nempe dolor ac spasmus: & si hincce motus spirituum animalium acceleratur, & spiritibus vitalibus in sanguine communicatur, in specie oritur inflammatio. Hinc & aliter res comparata est ratione causarum in quibusdam symptomatibus, ad hancce ophthalmiam constituendam occurrentibus.

§. VII.

Quia vero hic omnes symptomatum species occurrunt, singula seorsim pertractabo; nempe symptoma actionis læsæ, est visus imminutus, cum autem visus
fit

fit sensus, & omnium sensuum, a causis internis depravatorum, formalitas in vitio aliquo spirituum consistat: & hujus causa proxima est vitium spirituum, & quidem in præsentī subjecto motus tam animalium, quam vitium progressivus, & aliquali modo intestinus acceleratus: causa vero antecedens vitium humorum, & quidem, juxta autores, acrimonia biliosa. Symptoma qualitatis immutatæ est rubedo, si scil. tunica adnata, quæ antea alba, & paucissimis ramificationibus sanguiferis sensibilibus interspersa, naturalem colorem amittit, dum sanguis in eadem stagnat, & propter continuum affluxum vascula maximopere extendit, sic primum rubicunda, postmodum autem a majori distensione vasculorum subtilissimorum massæ carnis similis, i. e. in totum rubra evadit.

§. VIII.

Symptoma excretionis adactæ est lacrymarum profusio, quæ alias epiphora seu illachrymatio nuncupatur, quando salia acria scil. glandulas lacrymales, & subcutaneas in tunica glandulosa, orbitam cingente, spiritibus repletas, lympham secernentes ac continentes, stimulant, ut major affluxus lymphæ ad easdem concitetur, illæque postmodum eandem copiosius dimittant, quam par est. Symptoma excretionis imminutæ sunt lemæ, quando scil. huic lymphæ, magis minusve acri seu salibus præditæ, etiam partes terreæ, pauca lapidosa, & in hoc subjecto etiam partes sulphureæ, admixtæ sunt, tunc inter dormiendum a salibus, margines clausurarum palpebrarum stimulantibus, motus spirituum acceleratus ibidem concitatur, qui particulas fluidiores

B

aquo-

aquas expellit, ac reliquæ interim congregatæ remanentes, in tantum spiffiores evadunt, & ad instar glutinosæ materiæ, nimio calore exsiccatæ, palpebras claudas servant.

§. IX.

Tandem symptomata urgentia in præsentî aëro sunt dolor, calor, ac inflammatio; cum enim nostrâ sensatio in regulari motu spirituum animalium progressivo ac intestino consistat; sic præternaturalis, i. e. dolor, ex motu eorundem magis accelerato oritur. Ergo formalitas, & causa proxima hujus doloris sunt spiritus, & quidem in motu summe accelerato progressivo, ac aliquali modo intestino constituti, ob causam antecedentem, nempe vitium humorum magis minusve partibus salinis ac sulphureis præditorum, quæ salia à sulphureis magis acuta hæc humoribus inhærentia, sese in poros fibrarum flexilium insinuarunt, ibidemque motum spirituum insitum ac influum, propter spicula sua acceleratum reddiderunt, qui, ut sese ab hac causa molesta liberent, majori in quantitate affluerunt, fibras hæc ferme ad lacerationem usque extenderunt, ac distenderunt, & sic ingratam sensationem i. e. dolorem introduxerunt.

§. X.

Ex hoc dolore, ut symptomata symptomatum, seculata sunt calor & rubedo, cujus rubedinis modum findi in antecedentibus §. VII. sub nomine symptomatis qualitatis immutatæ descripsi; calor autem præternaturalis, ex hoc dolore resultans, eisdem causam proximam vitium spirituum, & quidem motum eorundem summe

me acceleratum. Causam vero antecedentem hocce acre vitium humorum agnoscit. Inflammationis vero, tanquam symptomatis urgentis, modus fiendi sic se habet: nempe gradu intensiore tantum a dolore ac calore differt; causa enim proxima est motus spirituum, non solum progressivus, sed & intestinus, majori in gradu acceleratus redditus, tam vitalium in sanguine, quam animalium in ipsa substantia partis læsæ, adeo, ut sanguis ferme ad resolutionem disponatur; causa vero antecedens sanguis acrior in parte affecta stagnans.

§. XI.

De prognosi nunc adhuc quædam adjicienda sunt, & hæc pro diversitate symptomatum concurrentium, magisque urgentium variat. Si enim mitiora sunt, & illegitime tractantur, affectus quidem per longum temporis spatium retineri poterit, eventus vero, & finis non adeo molestus erit, quam si symptomata magis urgentia adfuerint, ut dolor, calor, inflammatio insignis, & lacrymarum effluxus salinus & acris, hæc enim, nisi legitime tractantur & mitigantur, à lacrymarum effluxu palpebræ facile erodi possunt, ac tunica cornea tumefacta, & obscurior reddita, functionem abolitam introducere capax est, maximo cum opprobrio curantis, & detrimento ægrotorum.

§. XII.

Nunc me ad therapiam, & quidem primo generalem accingam, i. e. ad formationem indicantium, indicationum, & indicatorum. Quæ, si juxta autores instituerentur, quadruplicis generis essent, nempe primo, indicans præservatorium, quod à causis morbo-

rum desumunt, secundo, indicans curatorium, quod ab ipso morbo petunt, tertio, indicans mitigatorium, seu symptomaticum, quod symptomata præsertim urgentia suppeditant, & tandem quarto conservatorium, à viribus ægroti desumptum. Ex hisce nunc indicantibus quatuor quoque indicationes eruuntur, videlicet alia præservatoria, alia curatoria, alia mitigatoria, ac tandem vitalis, seu conservatoria. Hasce indicationes sic dictis indicatis seu remediis absolvunt, quæ ex triplici fonte, nempe pharmaceutico, diætetico, ac chirurgico desumunt.

§. XIII.

Insufficienter autem hæc indicantia ac indicationes deductæ sunt. Videlicet indicans curatorium a morbo desumptum, non nisi empiricum est, quia nuda tantummodo nominalis indicatio exinde fluit. v. gr. febris indicat antifebrilia, hydrops antihydrica, ac ophthalmia, ophthalmica &c. si vero quis libros autorum introspicit, adeo varia reperiet sub nomine horum indicatorum v. g. aliquando aquosa, terrea, lapidosa, salina, ac anodyna proficua fuisse, quæ certe non ex specifica, ac appropriata virtute, sed potius ob diversitatem causarum hosce morbos constituentium, hasce operationes ediderunt.

§. XIV.

Deinde indicans mitigatorium, quamvis & à symptomatibus urgentibus desumptum sit, pariter nihil novi aut singulare quid indicat, sed etiam, prout antecedens curatorium, nominalem indicationem, juxta autores, suppeditat, v. g. dolor sistendus, calor mitigandus &c.

proxima, vel antecedens morbi foveatur, ac magis exacerbetur.

§. XVI.

Igitur juxta hancce methodum therapevticam generalem specialis cura hujus ægroti absolvi debuiffet ex triplici fonte, nempe pharmacevtico, diætetico, & aliquali modo chirurgico: videlicet causam proximam hujus ophthalmiæ, & quidem intumescentiæ, ut morbi, nominavi humores acres, seu ex salibus acidis ac partibus sulphureis constantes, i. e. sanguinem, ac lympham stagnantem, ut indicans. Exinde talis fuit indicatio: humores acres stagnantes, pro conditione sua, quæ absolvitur sic dictis indicatis seu remediis humores temperantibus, ad fluorem redigentibus, & eliminantibus, qualia sunt terrea, lapidosa, aquosa, leniora salina, & laxantia.

§. XVII.

Causa vero antecedens erat defectus spirituum particularis, ut indicans, circa hancce partem affectam i. e. oculum contingens, ex quo hæc fuit indicatio: defectus particularis spirituum est restituendus; & postea indicatum: remediis particularem defectum spirituum restituentibus, qualia sunt iterum lenissima salina cum sulphureis, & ad meliorem operationem efficiendam aquosis calidis mixta, quia, juxta canonem chymicum, salia non agunt, nisi soluta.

§. XVIII.

Et sic cura institui debuiffet, si ab initio statim morbo occurrendum fuisset; quia vero symptomata
magis

magis urgentia acciderunt, quæ morbum magis exacerbatum reddiderunt, & non diu sine insigni functione læsa, i. e. visu læso vel plane abolito, ægrotum detinuerunt; ideo medicum postremo advenientem ab ordinaria cura avocarunt, ut primum hisce symptomatibus magis urgentibus, nempe dolori, calori, ac inflammationi, remediis tam internis quam, externis prospiceret, & postmodum curam magis generalem, i. e. ad vitium speciale humorum, in toto corpore abundans, emendandum, institueret.

§. XIX.

Nominavi autem horum symptomatum urgentiam causam proximam motum spirituum summe acceleratum, ut indicans, ex quo indicatio secuta est; motus spirituum summe acceleratus est compescendus, & indicatum; remediis motum spirituum summe acceleratum compescentibus, qualia unice sunt anodyna. Causa antecedens vero sunt humores acres, ut indicans, ex quo in antecedentibus nominata indicatio fluit: nempe humores acres esse temperandos, & eliminandos, & indicatum; remediis acres humores temperantibus, ac eliminantibus, qualia sunt terrea, gelatinosa, glutinosa, ac leniter laxantia.

§. XX.

Quia vero pars affecta externa est, & hæc quidem non speciale quid, sed tantummodo modum applicandi remedia, ac gradualem differentiam eorundem indicet, ideo, & hisce internis, externa combinari debuerunt, juxta eandem causarum internarum diversitatem. Ex qua ratione sequens collyrium fuit instituta.

Stilla-

stillatum, ac lintea eodem madefacta sæpius de die re-
iterata, præsertim circa noctem, oculo fuerunt imposta
ac applicata:

Rec. Aquæ papav. err.
rosar. alb. ana unc. jß.

tut. ppt.
lap. scissil. ppt. ana semi dr.
croc. or. gr. 10.

M. D. ad vitr. s. Augen-Wasser / umgerührt öftters
davon ins Auge zu thun.

§. XXI.

Interne autem ad vitium humorum, nempe aeri-
moniam biliosam temperandam, & motum spirituum
acceleratum aliquali modo compescendum, simul re-
spiciamus, formula sequens in forma pulveris fuit præ-
scripta:

Rec. C. C. ust. ppt. dr. 3.
corall. r. ppt. dr. 2.
matr. perlar. ppt.
arcan. dupl. ana semi dr.
extr. opii cydon. Langel. gr. 3.

M. div. in 8. p. æ. s. Pulver eins davon des Mor-
gens / das andre Nachmittags zu nehmen.

§. XXII.

Quia vero ordinarie circa noctem omnia sympto-
mata exarcerbantur, ideo sequens formula, ad motum
spirituum acceleratum, tanquam causam proximam
horum symptomatum maximopere respiciens, in usum
fuit tracta:

Rec.

Rec. Eff. fumar. dr. ʒ.
opii cydon. Langel. dr. i.
m. d. ad vitr. f. Effentz 40. Tropffen des Abends
bey schlafengehen zu nehmen,
§. XXIII.

Hiscæ per 3. dies, simul cum inferius nominato
infuso, continuatis, necessarium fuit, ut primæ viæ ali-
quali modo repurgentur, ac affluxus humorum eo de-
rivetur; quia vero bilis acrior commota facile nova
symptomata circa alias partes excitare potest: ideo se-
quens laxans, sub forma fluida, ex alterantibus, & laxan-
tibus ac anodynis constans, fuit adhibitum, quod ter
quaterve dejectiones alvinas introduxit.

Rec. Rad. liquirit.
polypod. quern.
jalapp. ana dr. ʒ.

Herb. plantag.
malvæ, ana i. manip.

Coque in sufficienti quantitate aquæ simpl. sub fi-
nem coctionis adde,

fol. S. S. S. dr. ʒ.
fl. papav. err. p. ʒ.
pass. min. semiunc.

Ebulliant. Colat. unc. 8. d. ad vitr. f. Laxier-Trank
lein auf 2. mahl.

altera portio post duos dies fuit reiterata, interim die-
bus intercalariis usu pulveris, guttularum, ac infusi
fuit continuatum. Ad lemas vero seu sordes abster-
gendas & salia diluenda, in hac conglutinatione palpe-
brarum, quæ satis tenax erat, lac calidum fuit applica-
tum.

§. XXIV.

Post usum horum medicamentorum symptoma-
ta, ingenti cum gaudio ægroti, fuerunt mitigata, nempe
dolor, calor ac inflammatio successively evanuerunt, in
tunica adnata, quæ primum massæ carnis similis, i. e.
in totum rubra, color primum pallidus, postmodum &
albus conspiciebatur, sanguis vero in eadem antea sta-
gnans ad majora vasa sanguifera se recepit, ita, ut hæc
insigniter tumida ac dilatata reperirentur, quæ tamen
postmodum minora successively evaserunt. Ideo ab usu
pulveris abstentum fuit, & guttulæ minori in quanti-
tate, nimirum primum ad guttulas 30. postmodum 20.
adhibitæ sunt, usque dum in totum omittendas esse ex
declinatione symptomatum appareret.

§. XXV.

Remanebat autem symptoma excretorum, nempe
lymphæ lacrymalis salinæ ac acris profusio, exinde
judicatum fuit M. S. universaliter hisce scatere debere
vitiis, exinde & illam emendandam, ac affluxum hu-
jus lymphæ acris aliorsum, nempe ad publica magis
organa excretoria, derivandum esse. Ad hancce indi-
cationem nunc instituendam sequens pulvis præcipi-
tans ordinatus fuit, de quo bis de die quantitatem ali-
quam assumere debuit.

Rec. C. C. ust. ppt.

corall. r. ppt. ana dr. ʒ.

ungul. alc. ppt. dr. ʒ.

off. sep. ppt. semidr.

m. d. ad scat. s. Pulver davon des Tages 2. mahl
eine Messerspitze voll zu nehmen.

§. XXVI.

§. XXVI.

Ad diluendam autem hanc acrimoniam biliosam sequens infusum, ex glutinantibus & temperantibus constans, loco thee, semihoram post pulverem assumptum, de mane bibendum, fuit præscriptum:

Rec. Raf. L. assafr. semiunc.

rad. liquirit.

polypod. quern. ana dr. ʒ.

alth. dr. ʒ.

herb. heder. terr. manip. ʒ.

fumariæ.

hepat. nobil.

fl. papav. errat. ana manip. ʒ.

viol. purpur. p. ʒ.

cort. aur. rec. dr. ʒ.

Sem. Anif. stell. dr. ʒ.

Incis. & contus. D. S. species zum Thee.

§. XXVII.

Hicce per duos dies continuatis laxans sequens, ad majorem affluxum lymphæ ad stomachum & intestina concitandum, tertia die de mane fuit exhibitum, quod iterum alvum tribus vicibus laxam reddidit:

Rec. Oc. 69. ppt. ʒ. scrup.

scammon. sulphurat. gr. 6.

arcan. dupl. gr. 10.

m. d. 1. Purgier-Pulver auf 1. mahl.

§. XXVIII.

Sequentibus diebus iterum pulvere antea nominato ac infuso est usus, postmodum & laxans reiteratum ter quaterve fuit. Externe vero collyrium fuit immutatum, ac quia symptomata mitigata observabantur, anodynum omissum est, & loco antecedentis sequens fuit præscriptum, ac applicatum:

Rec.

Rec. aquæ fenicul.
 ſi cyan. ana unc. i.
 lap. ſciſſil. ppt.
 calaminar. ppt. ana ſemidr.
 m. d. ad vitr. ſ. Augen-Waſſer.
 §. XXIX.

Ex fonte diætetico indicans, & indicatio præſervatoria deſumpta eſt pariter ex cauſis, ſed procatarctiſis, & occasionalibus, nempe ex 6. rebus N. N. primum intermittendo, ſcilicet fugiendo aerem frigidum, cibos ſalitos, & potum ſpirituſiorem, nimium motum, ac præcipue pathemata animi vehementiora; poſtmodum hic ſons & curatorie aliquali modo inſervire poteſt ac debuit, nempe faciendo, & admittendo, quæ vitioſos humores ac ſpiritus emendare valent, nempe aerem magis temperatum, aſſumendo cibos glutinoſos ac gelatinoſos, potum vero magis dilutum, ac bene deſtæcatum. Tandem ſi quis applicationem linteorum collyrio maſticatorum, ac deligationem oculi, ſub nomine remedium ex fonte chirurgico deſumptorum, comprehendere ac explicare velit, haud graviter errabit, quia hæc deligatio aliis in morbis externis ex hoc fonte ſpecialiter indicatur.

§ XXX.

Sic poſtmodum omnia ſymptomata in totum ceſſarunt, & functio magnopere imminuta i. e. viſus imminutus, fuit emendatus, ut poſtea modo priſtino ſeu naturali eundem inſtituere potuerit. Oculus vero albedinem ſuam exiliſſimis ramificationibus ſanguiferis interſperſam, recuperavit, majori etiam effluxu lymphæ lacrymalis ſimul ceſſante, ægrotus enarratis remediis, ex legitimis indicantibus ac indicationibus fluentibus, in integrum fuit reſtitutus, & ſic gravis huius ophthalmiæ inductus fuit

F I N I S.

Ma 1683

ULB Halle

004 582 233

3

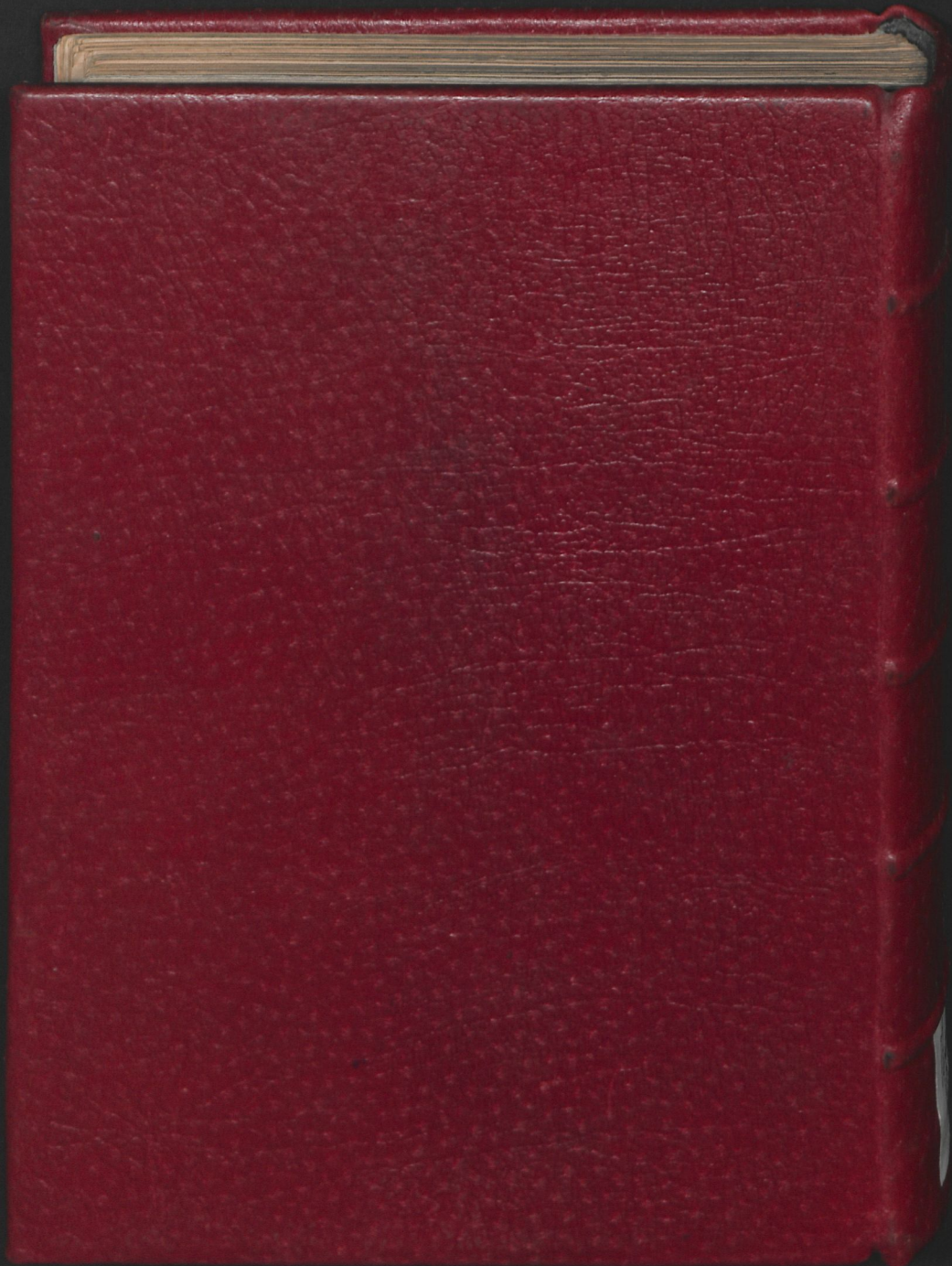


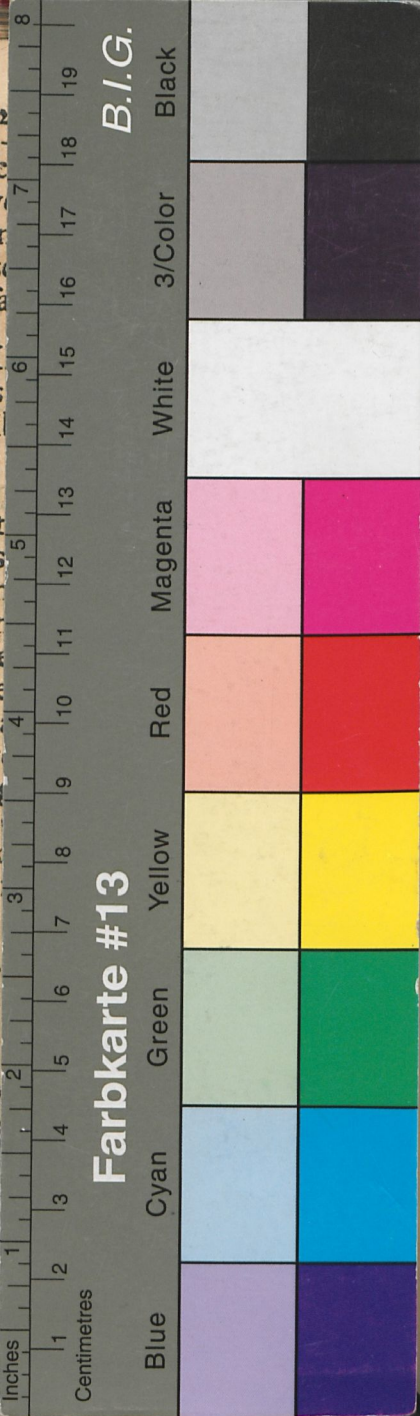
f
56.

Rest. / Schm

Jan. 26







2. D. B. V.
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,
EXHIBENS

CASUM
ÆGRI
OPHTHALMIA
LABORANTIS,

Quam,
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO CAROLO,
PRINCIPE PORVSSLÆ, MARCHIONE BRANDEN-
BVRGICO, ET RELIQUA,
PRÆSIDE

FRIDERICO HOFFMANNO,
COLLEGII MEDICI h. t. DECANO,
PRO DOCTORIS GRADU
publice defendet

JOACHIM. FRIDER. WIEDEBURG,
Berol. March.

AUTOR ET RESPONDENS

Ad diem Maji An. M DCC XVII.
H. L. 2. C.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ.